

Οι αναμνήσεις μου γυρίζουν σε κοντινή σχετικά εποχή, πότε ακριβώς δεν θυμάμαι –η ηλικία γαρ- πάντως δια της αφαιρετικής μεθόδου καταλήγω ότι πρέπει να αναφέρομαι στο 2001 ή 2003. Θυμάμαι πώς πρόκειται για μονή χρονιά κάπου στις αρχές του νέου αιώνα.

Συναχτήκαμε μπόλικοι, φίλοι από τα λυκειακά χρόνια.

Γράφω κι όσο αυξαινουν οι αράδες, τόσο αυξάνεται η αμφιβολία. Ναι, είμαι σίγουρος για την ταβέρνα που στέγασε την νυχτερινή μας κρασοκατάλυση, αλλά ποιοι ήταν στην παρέα; Με δεύτερη σκέψη, είμαι σίγουρος πως μιλώ για 18 Ιανουαρίου ή 18 Δεκεμβρίου. Ψυχρό και υγρό βράδυ. Δεχτήκαμε το κρασί με ευχαρίστηση. Σχετικά αργά, ένας από τους φίλους είχε την ιδέα να προσκαλέσουμε κοινό γνωστό από το Λύκειο που παλιά αποτελούσε το αντίπαλο δέος, αντικείμενο του γνωστού πειράγματος με τους τέσσερις στίχους, σχετικά τους φλώρους και τους μάγκες. Ο κοινός φίλος διακονούσε την τέταρτη εξουσία και εμφανίστηκε μετά τις ένδεκα, «γιατί υπήρχε ένα πρόβλημα με το φύλλο της επομένης», όπως δικαιολογήθηκε. Ενώθηκε ευχάριστα στο κλίμα της παρέας και σαν παρατηρητής και γνώστης της ηλικίας γρήγορα μερακλώθηκε. Οι συζητήσεις γρήγορα άρχισαν να περιστρέφονται γύρω από παλιές «παρεξηγήσεις» που λόγω της απόστασης των χρόνων είχαν φυσικά αμβλυνθεί. Ο φίλος από το άλλο λύκειο –τότε- είχε κέφια και όντας συνδετικός κρίκος μεταξύ των δύο σχολείων, άρχισε γρήγορα να αποκαλύπτει πτυχές της πραγματικότητας που είχαν –για μένα τουλάχιστον- παραμείνει κρυφές. Εξέφρασε τον θαυμασμό του –έστω μετά τόσα χρόνια- για τους δεσμούς ανάμεσα στους αποφοίτους του 2ου Λυκείου. Μάλιστα παραδέχτηκε πως θα ήθελε και οι δεσμοί ανάμεσα στους αποφοίτους δικούς του συμμαθητές να είναι τόσο ισχυροί όπως του 2ου.

Συζητήθηκαν πολλά πράγματα με την άνεση της χρονικής απόστασης και της σχετικής εμπειρίας, για την εποχή που ο καθένας μας έκανε τα πρώτα βήματα και τα πρώτα λάθη στην σχέση με το άλλο φύλο. Με την ίδια άνεση πολλά που δεν μοιραζόμασταν παλιά αναλύθηκαν με λεπτομέρειες.

«Έπρεπε να έρθει ένας άσπονδος φίλος από το απέναντι Λύκειο», είπε ο φίλος, «για να σας ανοίξει τα μάτια», και γέλασε.

Μιλούσε σωστά, αυτά που φαινόταν βουνό παλιά, στην ουσία ήταν αστείες λεπτομέρειες. Δεν πρόκειται να ξεχάσω μια γοητευτική παραδοχή του:

«Όπως και να το κάνουμε, αν φέρουμε την σύγκριση σε ποδοσφαιρικά κριτήρια», είπε, «αν το πρώτο αντιστοιχεί στην Ρεάλ Μαδρίτης, το 2ο είναι η Μπαρτσελόνα, με ότι κι αν σημαίνει ο σύλλογος αυτός για την Καταλωνία, σε σχέση με την βασιλική Ρεάλ. Ήσασταν το Λύκειο του λαού κι αυτό, πώς να το κάνουμε, γοητεύει».

Το σκέφτηκα αργότερα και βρήκα τον παραλληλισμό του πολύ σωστό. Το 2ο Λύκειο όντως σ' αυτά τα μέτρα αντιπροσωπεύει την ομάδα σύμβολο της Καταλονίας που έθρεψε έναν Γκαουντί και τόσες μεγάλες προσωπικότητες (Καρέρας, Καμπαγιέ και άλλους ων ουκ έστιν

Μετά 18 χρόνια στην ταβέρνα

Συντάχθηκε απο τον/την Δημήτρης Ε. Παπαδούλης
Τετάρτη, 10 Ιούνιος 2009 09:49

αριθμός). Μου άρεσε ο συσχετισμός με την ομάδα που για δεκαετίες πολεμούσε ο δικτάτορας Φράνκο, χωρίς να καταφέρει τίποτε.

Η ανάλυση δεν σταματά εδώ, μα υπερβαίνει το θέμα του παρόντος γραπτού.

Η βραδιά προχώρησε. Μας πήρε τέσσερις παρά κάτι, για να εγκαταλείψουμε την ταβέρνα.

Οι νυσταλέοι σερβιτόροι έβριζαν κάτω από τα μουστάκια τους, άρχισαν να σκουπίζουν κάτω από τα τραπέζια, όταν σηκωθήκαμε να φύγουμε.

Έξω έβρεχε για τα καλά. Οι απορίες λύθηκαν μετά δεκαοκτώ –είμαι σίγουρος τώρα- χρόνια.

Άρχισα να βλέπω με άλλο μάτι το παλιό μου Λύκειο.